

derved Hovedhensigten opnaaet, og saa vil ogsaa det bortfalde, at det bliver, som et æret Medlem betegnede det, et Tilflugtssted for dem, der ikke kunne faae Understøttelse paa anden Maade. Naar man saaledes finder, at der foruden Volig bør gives disse Alummer en Understøttelse, saa er i ethvert Tilfælde Communitetet det rette Sted, hvor den bør komme fra. Netop efter den Roes, der er given Bestyrelsen af Communitetets Medler af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), og som jeg maa tilstaae, at jeg ved min lange Erfaring i saa Henseende og mit nøie Kjenndskab til denne Sag fuldstændigt kan tiltræde, idet der nemlig gaaes frem med en stor Omhu og virkelig Interesse for Sagen, troer jeg, at det vilde være det Heldigste, om det blev denne Bestyrelse, der skulde bestemme, hvem der skal kunne ydes denne Understøttelse; det vilde være mindre heldigt, om dette lagdes i Hænderne paa Bestyrelsen for det enkelte Collegium. Bladsjerne paa Collegiet uddeles nu, om ikke just altid af Ephorus selv, saa dog saaledes, at han har en væsentlig Indflydelse paa Besættelsen. Derved kommer, altsaa den særegne Betragtning, der gjør sig gjældende hos den enkelte Professor, som bestyrer Collegiet, til at faae en langt større Betydning, end ønskeligt er. Udvalgets Mening har altsaa været den, at Wallendorffs Collegium skulde anvende de Medler, som det selv var i Besiddelse af, til at faae en god, ny og sund Bygning, at man skulde lade det vedblive at være Friholig for fattige Studenter ved Universitetet, og, saafremt Nogen af disse Studerende skulde trænge til, foruden Friholig, tillige at faae en Understøttelse, da at lade denne blive dem tildeel gennem Communitetet. Dette er den rette Vej at følge og en Vej, som jeg troer meget godt kan forsvares, saavel i de Studerendes som i Universitetets Interesse.

Udsættelse: Hvad vor personlige Strid angaaer, skal jeg med Fornøjelse lade den blive, hvor den er. Jeg er ikke Redacteur af „Nørre-

højske Tidende“, vil jeg dog bemærke, idet jeg iøvrigt talter, hvergang denne Tidende bliver nævnet og derved mere udbredt; thi jeg har ofte seet den indeholde meget Sandt til Gjenbrivelse af det meget Usande paa andre Steder. Jeg er altsaa det ærede Medlem taknemmelig for Anbefalingen. — Det, jeg vilde sige, er, at jeg bestandig holder fast ved, hvad der er sagt om, at de fattigste Studenter trænge hen til Wallendorffs Collegium, og jeg tager med Fornøjelse mod den Fortolkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Kimestad) har givet deraf. Han sagde, og jeg troer ikke, at jeg tager feil, at naar Værelserne ere saaledes, at den, som ikke nødvendigvis trænger til en saadan Volig, lader være at søge den, saa kommer den, der absolut trænger, til at være uden Concurrent. Naar altsaa den mere Trængende virkelig faaar Voligen, saa siger jeg, at jeg vilde ønske, at alle de Voliger, der gives til Studerende, vare saaledes, at de fattigste af dem, naar de søgte dem, ikke fandt nogen Concurrent og saaledes vare sikre paa at faae dem. Dette vilde være det allerstikreste materielle Middel til at bewirke, at Fordelingen stete efter Trang.

Barberg: Det er kun en Bemærkning til det ærede Medlem, der sidder foran mig (Fenger), jeg skal tillade mig, Udvalget vil borttage Understøttelsen til de Studerende paa Wallendorffs Collegium og giver til Gjengjæld Anvisning paa Communitetet, men det glemmer samtidigt at gjøre Forslag, til en Forøgelse af Communitetets Pladser; der er nemlig kun et bestemt Antal, men disse foreslaaes ikke forøgede. Man tager altsaa Understøttelsen bort fra 16 Studerende, men forsøger ikke de andre Pladser, saa at der i Virkeligheden vil blive en mindre Totalsum.

Ville: Det er med stor Fornøjelse, at jeg discuterer en Sag, som er Gjenstand for saadanne Betragtninger som dem, vi hørte fra Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 4de Valg-